

Urednikove misli

Vesel odmev z gora

Z naslovne strani junijskih Misli 2002 Vas pozdravlja očak Triglav, naša najvišja gora (2864 m), naš ponos in naš slovenski simbol. V tem mesecu namreč praznujemo 11. obletnico državnosti naše mlade Slovenije. Zato: Vse najboljše, Slovenija! V naših cerkvah bomo Bogu v zahvalo darovali sveto mašo za domovino, ob spominu na vse, ki so darovali svoja življenja za svobodno, samostojno in demokratično Slovenijo. Misli so skozi leta ohranjale spomin na tragične dogodke vojne in zlasti tragedijo maja in junija leta 1945. Hvala Bogu, da moremo sedaj, ob še vedno ne vseh zaceljenih ranah preteklosti, vendarle živeti in ustvarjati samostojno državo Slovenijo, ki se prav v teh dneh še na poseben način uveljavlja na svetovnem odru sveta, ko nogometna ekipa Slovenije prvič sodeluje na svetovnem prvenstvu v nogometu v Južni Koreji.

Naj s Triglava pihajo vetrovi, ki bodo razjasnjevali nebo nad našo ljubo Slovenijo! Letošnje leto je tudi mednarodno leto gora. Slovenci smo gorniki in tako nas je tudi Uluru – Ayers Rock, ta sveta gora sredi puščavske Avstralije zvalila v svojo bližino in mnoge izzvala, da so se povzpeli nanjo. Tako veselo je bilo, kot vidite na naslovnici, ko se je skupina Slovencev iz Melbourne lani odpravila v te svete avstralske kraje. Gore imajo svoje sporočilo in svojo moč.

Junjske Misli Vam prinašajo v sliki in besedi poročila o praznovanju zlatega duhovniškega jubileja patra Valerijana, misli o domovini ob njenem prazniku izpod peresa patra Nika, popotne zapise Valentina Lenka, nekaj izpod Triglava in veliko križem avstralske Slovenije, stalne rubrike Sydney, Adelaide, Melbourn, oglasil se je pater Pepi, ki bo z Vašimi darovi gradil vodnjak, da bo odžejal žejno afriško ljudstvo. Urednik Mladinskega kotička Andrew Bratina se odpravlja na pot v Kanado, kjer bo z Julie Brcar iz Sydneya zastopal slovensko mladino iz Avstralije.

Mnogi se v teh slovenskih poletnih mesecih odpravljate na obisk Slovenije. Srečno potujete, tudi Misli ponesite s seboj, da pokažete svojim sorodnikom in prijateljem utrip slovenskega občestva pod Južnim križem, katerega del ste. Naužite se svežih sokov slovenskih izvirov in blage sapice s slovenskih vršacev naj Vam pihljajo.

Srečno in Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM

p. Valerijan Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands, NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au

Sv. Rafael Sydney

PRIPRAVA NA ZLATO MAŠO PATRA VALERIJANA JENKA OFM, ki smo jo začeli v marcu, jo posebej oblikovali 10. aprila, se je približala koncu.

V začetku maja je g. Lojze Jerič, mojster za mozaike, prišel iz Melbournu z zetoma Aleksom Bratina in Ivanom Urdihom, da so namestili mozaik bl. Antona Martina Slomška. Vse to so opravili v par dneh v veselje vseh.

Zadnjo nedeljo pred slavljem so v Figtreeju zlatomašniku pripravili pravo presenečenje s pesmijo "Zlatomašnik, bod' pozdravljen". In če bi bil slavljenec tisto nedeljo v Canberri v Garranu, bi ne bilo te pesmi, pripravljeno pa je bilo snemanje in vesela družba. Vseeno pa smo bili z njim, saj so ljudje vpisali nekaj misli s čestitkami in zahvalo v knjigo, ki je bila za to pripravljena.

Teden zadnjih priprav: čiščenje, pletenje vencev (fotografija na desni), krašenje je bilo v teh dneh. Da ne bi ostalo samo pri zunanosti, je bila v Marijinem mesecu, v času binkoštnih devet-dnevnice tudi duhovna priprava: v četrtek o nedelji in sv. maši, v petek o Mariji, Kraljici družine, v soboto pa o duhovništvu in zahvali za ta izredni dar. Ob bogoslužnih mislih: "Zahvaljujemo se ti, da smemo biti tu pred teboj in ti služiti", je slavljenec

spregovoril o veličini duhovnika in njegove službe. Po pridigi je umetnik Lojze Jerič odkril Slomškovo podobo, zlatomašnik pa jo je blagoslovil.

Po sveti maši se je začelo slavlje v cerkvi. Najprej je oltarna skupnost darovala slavljencu zlat mašni plašč, ki ga je takoj blagoslovil, da bo za nedeljo pripravljen. Nekaj navzočih duhovnikov (pri oltarju nas je bilo sedem) je pozdravilo slavljence: p. Ante v imenu hrvaške skupnosti, Fr. Rod Bray pa v svojem in v imenu njegove župnije. Slovenska skupnost živi in deluje na območju njegove župnije.

Za presenečenje v dvorani je poskrbela Julie Bracar, ki je kljub delu v Ljubljani, našla nekaj časa, da je obiskala slavljenceve sorodnike, predvsem sestro Marico, provinciala patra Staneta, p. Darkota na Brezjah, sestro Hilarijo in druge, ki so pred

Milka Stanič je v imenu skupnosti podarila zlatomašniku v soboto zvečer zlat mašni plašč, darilo občestva sv. Rafaela.

kamero podali nekaj misli o zlatomašniku in mu čestitali. Vse to njeno delo je Florijan Auser vnesel v film "Halo, tukaj Rafael...", ki smo si ga ogledali. Obletnico posvečenja smo tako proslavili.

Nedelja, polna veselja in sreče za p. Valerijana in vse, ki smo se od blizu in daleč zbrali ob patru pri oltarju. Ob njem nas je bilo pet duhovnikov: provincialni vikar avstralske province, fr. Paul Smith, fr. Keewin, in bratje Ciril, Niko - pridigar in Filip. Le nekaj pozdravov je bilo v cerkvi in tudi le izredno darilo: blagoslov svetega očeta Janeza Pavla II. s čudovito sliko, ki jo je slavljenču izročil p. Ciril A. Božič ofm.

Po zahvalni pesmi smo se podali v dvorano, kjer smo prisluhnili pozdravom častnega generalnega konzula Alfreda Brežnika in mnogim drugim - predstavnikom raznih slovenskih skupnosti, petju domačega pevskega zbora in Južnim zvezdam, Mali Prešeren nas je razveselil z narodnimi plesi. Kosilo smo zaključili s slavnostnimi tortami, ki jih je hvaležno ljudstvo pripravilo zlatomašniku p. Valerijanu.

Pa zlatomašnik s tem še ni zaključil z jubilejnimi slovesnostmi. V nedeljo, 26. maja, je slavil pri sv. Cirilu in Metodu v Kew, Melbourne, se v sredo odpeljal (na letališču se je zbralo kar lepo število ljudi, ki so ga pospremili) v Ameriko, kjer je bil pred 50-imi leti posvečen in kjer je pri Mariji Pomagaj v Lemontu zapel zlato mašo in v

Johnstown, kjer je nekaj let deloval, predno je odšel leta 1963 v Avstralijo. Od tam se bo po 10 juniju podal v Slovenijo, kjer bo v krogu sorodnikov in dobrotnikov pel zlato mašo pri sv. Frančišku v Šiški v nedeljo, 16. junija ob 9.30.

Po kratkem dopustu se bo v zadnjih dneh junija vrnil nazaj domov - k svetemu Rafaelu.

V času njegove odsotnosti zaradi slavlja in dopusta, bo ob pomoči dobrotnikov skrbel za Božje ljudstvo pri sv. Rafaelu br. Filip Rupnik.

OBVESTILO: v prvem tednu po odhodu patra Valerijana, ni bilo še nič posebnega. Vsakdanja sveta maša, obisk bolnika in skrb, da bodo naši ljudje imeli v Mislih nekaj s sydneyškega vrta.

p. Filip

POZDRAVLJEN JUBILANT ZLATOMAŠNIK, POZDRAVLJEN NAŠ DRAGI PATER VALERIJAN!

Alfred Brežnik, častni generalni konzul

Slovenski rojaki iz Sydneya in okolice, ter oddaljenega Wollongonga in Newcastla in še bolj oddaljenih mest Canberre, Melbourne in Brisbana in Bog ve od kod še, smo se zbrali tukaj pri sv. Rafaelu, da skupaj z vami proslavimo ta vaš veliki jubilej in praznik – 50 let mašniškega posvečenja. To, dragi pater, je tudi naš praznik, je praznik vse slovenske skupnosti v Avstraliji. Vsi se danes veselimo, ko skupaj z vami slavimo ta vaš visoki jubilej vašega pastirstva in oznanjanja božje besede. Od tega pa že skoraj štirideset let skrbi in dela za rojake v Avstraliji.

Dragi oče Valerijan, kako vzpodbujajoče je vse to slavje, ki je izraz vašega življenja, vašega odnosa do Boga in sočloveka, in to ravno v času, ko se je katoliška Cerkev znašla pred novimi težkimi preizkušnjami in napadi. Vaša življenjska zgodba, ki nam je sicer poznan in katere majhen delček smo videli sinoči

na ekranu v dvorani, nam daje upanje in utrjuje tudi našo vero v Boga in božjo resnico. Vi ste naš vzor, naš duhovni vodja. Kakšen božji dar, da imamo duhovnika, ki nam je oče in dober prijatelj.

Zato smo danes pri sveti maši, patrovi zlati maši, izkazali Bogu našo hvaležnost, da nam je dal očeta Valerijana. Zahvalili smo se za njegovih 50 let dušnega pastirstva in štirideset let službovanja med nami. Ni čudno, da so to patrovo veličino upoštevale tudi avstralske oblasti, oziroma država in mu podelila visoko priznanje OA. Tudi naša domovina, mlada slovenska država, ni spregledala patrovega doprinosa za dobrobit slovenstva in slovenske skupnosti v Avstraliji, zato je predsednik Republike Slovenije izdal ukaz o podelitvi patru Valerijanu visoko državno odlikovanje Častni znak svobode Republike Slovenije, ki mu bo prav gotovo izročeno ob obisku domovine junija letos.

Dragi oče Valerijan, ponosni smo na vas in kot vidite, že samo od tukaj zbrane množice rojakov, da vas res prav vsi imamo radi. Prejmite od nas vseh iskrene čestitke za ta vaš visoki jubilej, z najboljšimi željami, da bi še dolgo služili Bogu, in bili še naprej naš angel varuh. Bog daj, da bi bili zdravi in srečni.

In, hvala vam za vse!

Čestitke in dobre želje vam dragi pater pošiljajo tudi: Gospod Aljaž Gosnar, prvi odpravnik poslov na veleposlaništvu RS v Canberri, ki je trenutno slovenski ambasador pri evropski skupnosti v Ženevi, in njegova družina; gospa Helena Drnovšek Zorko, zadnja odpravnica poslov RS v Canberri z družino, Gospod Marko Polajžer, začasni odpravnik poslov

v Canberri, ki se tudi opravičuje, ker se današnjega slavlja ni mogel udeležiti. Trenutno je na Vzhodnem Timorju, kot zastopnik RS, pri razglasitvi neodvisnosti te nove države. Hvala lepa!

Spoštovani p. Valerijan!

V imenu mojih sodelavcev "Help National Committee" Vam čestitam za Vaš zlati jubilej mašništva. Hvala Vam, pater, za vašo pomoč, da sem lahko prodajala srečolov za naše male otroke v Sloveniji. Z Vašo pomočjo in razumevanjem ste mi veliko pomagali in mi bili ob strani v težkih stiskah, posebno, ko sem bila v bolnici. Čestitam Vam in sem vesela, da boste darovali mašo v Šiški. V duhu bom z Vami hodila po Šiški in se udeležila svete maše.

Z mojimi sodelavci Vas lepo pozdravljamo in Vam želimo zdravja in, da se zopet srečno vrnete nazaj med nas v Avstraliji.

Bog Vas živi!

Vaša hvaležna Eleonora White

ZLATA MAŠA PATRA VALERIJANA

p. Niko Žvokelj

So trenutki v človekovem življenju, ki ostanejo v spominu kot dogodek, ki bi ga bilo škoda spustiti. Tako sem imel veliko srečo, da se je moje bivanje v Avstraliji pokrivalo z zlato mašo p. Valerijana. Pater Ciril je poskrbel, da moje spanje le ni bilo tako mirno, ko je predlagal, da bi kot definitor v imenu slovenskih frančiškanov spregovoril pri zlato maši v Sydneyu.

V prijazni družbi Bratinovih in Jeričevih sem v soboto, 15. maja poletel na krilih Virgin blue v Sydney. Ponovno se je izkazala tehnologija, saj nas je p. Ciril po mobilnem telefonu usmerjal, da smo prišli prav pred cerkev v Merrylandsu in to tik pred večerno mašo.

V verskem središču je bilo živo kot v mravljišču, kot da bi se vojska na spopad pripravljala. Nobene živčnosti, vsak je hitel po zaupanih opravilih in nalogah. V zakristiji smo se zbirali duhovniki za somaševanje. Hrvaški pater Ante, avstralski patri, župnik domače župnije, patri Filip, Niko, Ciril in slavljenec Valerijan. Ob vstopu v cerkev se je razleglo ubrano petje domačega zbora, ki se je na

slovesnost res dobro pripravil. Cerkev skorajda polna rojakov sydneyskega občestva, iz Brisbana, Newcastla, Canberre, Woolongonga in Melbourne. Cerkev, prepletena z venci in bogatim krasom rož, je pričala o ljubezni Slovencev do svojega pastirja, ki je na ta dan pred 50. leti po rokah Chicaškega škofa prejel mašniško posvečenje.

Ganljivo je zvenela prošnja p. Valerijana za odpuščanje. V letih duhovniške službe preizkušenega, v zavedanju svojih človeških slabosti, so besede padale v tišino kot spomini pretečenih let. Predvečer binškošnega praznika je spominjal na dvorano zadnje večerje, kjer so bili zbrani učenci z Marijo Jezusovo Materjo. Molitev, pesem in besede zlatomašnika so se prelile v Jezusovo velikonočno daritev in spravile na noge vse, ki so želeli biti združeni z Njim, in tako začutiti najtesnejšo vez med Odrešenikom, duhovnikom in seboj.

Odkritje in blagoslov mozaika blaženega škofa Antona Martina Slomška, ki ga je izdelal melbournski umetnik g. Lojze Jerič, je prispevalo pravega duha k vzdušju slovesnosti, saj je povdarilo prizadevanje vsakega kristjana in duhovnika za svetost življenja.

Pozdravne besede hrvaškega in avstralskega patra, ter domačega župnika so razgrnile pred občestvo človeške in duhovniške vrline slavljence. Darilo domačega občestva, zlato plašč in alba, so napovedali dogajanje naslednjega dne, povabilo v dvorano na ogled dokumentarnega filma o p. Valerijanu, pa je napovedalo sprehod v preteklost, pogled na življenje in delo jubilanta.

Dokumentarni film, ki ga je pripravil Florijan Auser, je na vse ljudi v dvorani naredil velik vtis. Uspelo mu je združiti živo pripovedovanje patra

Zlatomašni pridigar je bil p. Niko Žvokelj, rektor božjepotne cerkve Marije vnebovzete v Novi Štifti na Dolenjskem in definitor slovenske frančiškanske province. Ob zlatomašniku je njegova desna roka, provincialov delegat p. Filip Rupnik.

Valerijana, njegove spomine na družino, življenjsko pot iz Šiške v Novo mesto k frančiškanom, preko meje leta 1945 na Koroško, iz begunskih taborišč v Avstriji in Italiji do ZDA. Fotografija nove maše odstira obdobje duhovništva od pomočnika p. Baziliju pri reviji AVE MARIJA, kaplana v Johanestownu do ladijskega potovanja preko morij v Sydney pred 39 leti. Bogata dediščina spominov in ustvarjalnih let je odsevala s platna, ko so različni ljudje pričali o neumornem delu, srčni dobroti in zvestem duhovništvu. Zadnji posnetki pa so bili iz domovine, ko mu sorodniki in bratje frančiškani v domovini zaželijo lepo praznovanje, zdravja in srečnega potovanja v kraje rosnih duhovniških let in brezskrbnega otroštva.

Vodilna melodija, v ozadju slike, je bila Marijina pesem »Marija skoz' življenje«, ki jo je lepo oblikoval Lenti Lenko. Z večjo zgoščenostjo pripovedovanja in slikovnega gradiva bi prav gotovo video film bil nekaj krajši in bi bilo še več stvari in dogodkov, ki bi si jih gledalec vtisnil v spomin. Menda je bilo premalo časa za profesionalno montažo. Ko bo izdelek končan, sem prepričan, da ga bo vsak z veseljem pogledal.

Med predvajanjem mi je prišlo na misel, da so posrečeni značaj, umirjeno življenje in odprtost, pripomogli patru Valerijanu do zlatega slavlja in kako bi tako pozornost zaslužil tudi p. Bazilij. Žal sta izčrpanost in bolezen preprečila to, saj ga je sestra smrt dohitela v vedno hitečem koraku. Prepričan sem, da pri Bogu slavi svoj večni »zlato jubilej«.

Nedelja, 19. maja 2002, Binkoštni praznik. Čudovito sončno jutro. »Dan, ki ga je naredil Gospod«. Pravi dar iz nebes. Zlatomašnik odlično razpoložen. Ponovno se zgrinjajo

množice rojakov, ki napolnijo cerkev sv. Rafaela, veliko pa jih ostane zunaj. Menda je bila cerkev premajhna samo še leta 1983 ob obisku nadškofa Šuštarja iz Ljubljane.

Poleg domačih frančiškanov sta navzoča še dva patra Avstralske province, ki goduje na binkoštni dan. Slovesni sprevod v cerkev z otroki v narodnih nošah in rožami v rokah, predstavniki krajev, ki jih je pater Valerijan duhovno oskrboval, s svečami v rokah in jih položijo na oltar v znak hvaležnosti. Pozdravi, rože, zelo lepo petje, vse to je ustvarjalo bratsko in duhovno ozračje v cerkvi. Po prebiranju božje besede binkoštnega praznika, sem imel prijetno dolžnost, vse nagovoriti kot zlatomašni pridigar:« Dragi sobrat in

»Zlatomašnik bod' pozdravljen» je odmevalo s cerkvenega kora v Merrylandsu ob vstopu zlatomašnika p. Valerijana.

zlatomašnik, v veliko čast in veselje mi je, da ti lahko danes spregovorim in čestitam v imenu vodstva Slovenske frančiškanske province, vseh bratov v domovini in po svetu.

Dva dogodka napolnita cerkev tu ali v domovini: nova in zlata maša. Pregovor pravi, da za novo mašo se tudi podplati 'znucajo', da prideš. Enako velja prav gotovo tudi za tvojo zlato mašo, saj so prispeli rojaki iz vseh krajev Avstralije, da te počastijo in ti izrazijo hvaležnost za tvoje delo in zvestobo...«

Zelo na kratko sem orisal življenjsko in duhovniško pot slavljenca. Izpostavil sem leto

1963, ko je prispel iz ZDA v Avstralijo. To je bilo leto velikih ljudi in dogodkov. Tega leta je umrl oče II. vatikanskega cerkvenega zbora papež Janez XXIII.; za naslednika je bil izvoljen Pavel VI.; v Ljubljani je umrl svetniški kandidat škof Anton Vovk; v Melbournu pa je odšel najstarejši škof na svetu D. Mannix v 99 letu starosti.

Poskušal sem izpostaviti dvorano zadnje večerje, saj so na binškošni praznik učenci, skupaj z Marijo, prejeli sv. Duha. Vendar sem poudaril prav dogodek zadnje večerje:

- Jezus je postavil zakrament trajne navzočnosti in duhovništva,
- z umivanjem nog izpostavil služenje ter
- v velikoduhovniški molitvi poudaril enotnost in bratsko ljubezen.

P. Valerijan si je vse življenje prizadeval, da izpolni Jezusovo naročilo ter pogloblja, preko evharistije, odnos do Boga in človeka. O tem priča tudi napis na spominski podobici današnjega slavja, ko uporabi besede sv. očeta Frančiška: »Moj Bog in moje vse.« Zato je tudi danes vsa množica ljudi okrog njega, ker

V soboto zvečer je umetnik Lojze Jerič iz Melbournu s svojim vnukom Mathewjem Bratino odkril mozaik blaženega Antona Martina Slomška, zlatomašnik p. Valerijan pa ga je blagoslovil.

mu želijo izraziti hvaležnost in veselje.

Nato sem zaključil: »... cvetje, darovi, napisi, vse to je znamenje hvaležnosti, vendar bo minilo. Hvaležnost mora biti zapisana v srcu vseh vas. Od tam naj prihaja vse dobro p. Valerijanu in drugim. Tako njegovo delo in trud nista bila zaman.

Dragi sobrat, hvaležen sem Bogu, da sem bil tudi sam, le kratek čas, del tvojega življenja. Bog, ki pozna naša srca in vidi vse, pa naj ti bo plačnik na zemlji in v nebesih. In naj zaključim s citatom tvoje spominske podobice: 'Kaj naj povrnem Gospodu, za vse kar mi je dal? Kelih zveličanja bom vzel in klical Gospodovo ime.' Amen.«

Sveta maša je bilo pravo duhovno in bratsko doživetje, k čemur so prispevali prav vsi, ki so se ta dan zbrali pri sv. Rafaelu. Večno lepa pesem 'Marija skoz' življenje' nas je pospremila iz cerkve v dvorano na kosilo. Pred tem je bil kratek kulturni program s pozdravi in čestitkami predstavnikov vseh slovenskih skupnosti v duhovni oskrbi Sydneyskih patrov. »Pater Valerijan je tudi naš,« so poudarjali govorniki iz Brisbana, Newcastla, Canberre in Woolongonga.

Med kosilom so prihajali Slovenci k patru.

Vsak mu je želel stisniti roko in povedati, da ga ima rad. Vprašal sem ga, če je sploh kaj pojedel, pa se je samo hudomušno nasmehnil. Tako kot zna in po čemer ga vsi poznamo. Dolgo smo ostali skupaj, vsi zadovoljni, da je bilo tako lepo. Ko bi le trajalo. Razdalje in čas so razklenili to veselo družino. Prepričan sem, da se bomo vseh doživetij spominjali še dolgo.

Naj ob koncu izrečem še besede zahvale in hvale vsem, ki so to čudovito slavje pripravili. Bilo je enkratno doživetje. Vem, da je veliko ljudi vložilo ogromno truda v pripravo cerkve, dvorane, samega slavja zlate maše, da je vse potekalo tako lepo, uglašeno in prisrčno. Naj vsemogočni Bog, na priprošnjo Marije, povrne vse in vsem, kar ste dobrega storili. Bilo je nepozabno.

Dragi slavljeneec

Ob Vaši zlati maši Vam kot Šiškarca iz Švice prisrčno čestitam, ker vem, da pomeni 50 let delovanja v Cerkvi in misijonih veliko težkih in veselih trenutkov. Jaz sem že 36 let v Švici in redno odhajam domov in tako sem bila v cerkvi sv. Jerneja pri maši, ko se je zbrala Vaša cela družina ob avstralski filmski delavki, ki mi je dala možnost, da Vam spregovorim par besed kot stara Šiškarca po svetu. Naj se tudi Vam izpolni želja, da boste v farni cerkvi darovali zlato mašo, kjer imamo vsi svoje korenine. Bog podari večno luč našim prednikom, ki so nas v senci sv. Frančiška učili dobro za ta svet.

Torej zlatomašnik bod' pozdravljen in Mati Marija z Brezij in Svetih Višarij, kjer smo se srečali z gospo Modrovo, naj Vam nakloni vse svoje milosti. Z iskrenimi voščili na materinski dan v Baslu, Vaša - enako ostarela Šiškarica Ljudmila Semrl-Šmid iz Gubčeve 18, zdaj Baselčanka v tukajšni župniji Sv. Duha, ki ima patrocinijski dan Vašega slavja. Naj Vam Sveti Duh podari svoje darove, posebno milost modrosti.

Ljudmila Semerl Šmid

Zlatomašniku p. Valerijanu Jenku v pozdrav in zahvalo

Zlatomašnik, bod' pozdravljen!
Glej, smehlja se Ti Marija
z Brezij novih tu v Lemontu,
kjer je Njena domačija.

Bog je slišal prošnje naše,
da med sestrami in brati
tukaj na lemontskem gričku
jubilej slaviš svoj zlati.

Zlatomašnik, bod' zahvaljen,
da ljubeče pol stoletja
z vrta svetega Frančiška
žlahtnega deliš nam cvetja!

Zlatomašnik, bod' pohvaljen!
Tvoje sydneyjsko župnišče,
vzorno versko je središče,
vseh potrebnih zatočišče!

Vedno vsem Si bil kot oče,
dal srce Si v dar nam blago,
s svetim Pavlom tek si tekkel:
Bog nakloni naj Ti zmago!

Glej, molitev vseh rojakov
Ti duhovni venček spleta:
Bog dobrotni naj Te živi
še na mnoga, mnoga leta!

**Tvoje hvaležne ovčke in koštruni
V Lemontu, 2. junija 2002.**

Napisal pa je zgornje koštrun iz Amerike